

Czcigodny Księżę Biskupie, Czcigodni Księża, Szanowni Państwo!

Z wielką radością witam w Zabrze zaproszonych gości i uczestników pierwszej międzynarodowej konferencji naukowej poświęconej kulturze Europy Środkowej, którą w całości poświęciliśmy dziedzictwu św. Wojciecha. To dobry owoc prac organizacyjnych i przygotowań Rady Organizacyjnej, Rady Naukowej oraz współpracy Urzędu Miejskiego w Zabrze z Instytutem Górnośląskim w Katowicach.

Słowa wdzięczności kieruję do dyrektora Instytutu (złożonego dziś chorobą) Profesora Wojciecha Świątkiewicza, podkreślającego od dawna potrzebę szerszej refleksji naukowej dotyczącej kultury.

W sposób szczególny chciałbym wyrazić uznanie za pracę włożoną w przygotowanie konferencji Profesorowi Antoniemu Barciakowi; bez Jego zaangażowania i determinacji poświęconych koordynacji naukowej do tego wydarzenia, w tak rozległej skali, z pewnością by nie doszło.

Uczonym przybyłym z odległych nieraz stron wyrażam podziękowanie za przygotowanie referatów i zaszczytowanie nas swą obecnością.

Ekscelencjom, księdzu Arcybiskupowi Metropolicie Górnośląskiemu Damianowi Zimoniowi i księżom biskupom – gliwickiemu Janowi Wieczorkowi, ostrawsko-opawskiemu Franciszkowi Lobkowitzowi, opolskiemu – Alfonsowi Nossolowi, wyrażam wdzięczność za objęcie konferencji swym wysokim patronatem, a ks. biskupowi Janowi Wieczorkowi – za uświetnienie swą obecnością tego spotkania.

Ekscelencje, Szanowne Panie i Szanowni Panowie!

Profesor Antoni Barciak zadał niedawno w tej sali pytanie: Czy św. Wojciech kierując się ku Gnieznu przechodził przez Zabrze? Oczywiście – nie mamy nic przeciwko takiej tezie, tym bardziej, że od strony topografii mamy już gotową odpowiedź: leżącą w północno-wschodniej części miasta dzielnicę o nazwie Biskupice... Nie ulega wszakże dla nas wątpliwości, że droga Wojciechowa wiodła przez Śląsk, jak podkreślał to we wczorajszej homilii ks. biskup Jan Wieczorek.

Refleksja Wojciechowa ważna jest dziś zwłaszcza dla naszych dzieci i młodzieży, młodego pokolenia zabrzan, kuszonych mglistymi wizjami karier i recept na sukces w życiu. Jacques Santer w swym niedawnym przemówieniu na seminarium w Brukseli potwierdził i rozwinął idee Jacquesa Delorsa o potrzebie duszy europejskiej, mówił (w 1992 r.): „Jeśli my w ciągu dziesięciu lat nie damy Europie duszy, to przegramy naszą grę.”

Konferencja jest próbą odpowiedzi na apel Przewodniczącego Unii Europejskiej. Integracja europejska, jedność Europy jest ideą zbyt cenną, by nie doczekała się istotnego i wyrazistego wsparcia naukowego.

Narody Europy Środkowej uczyniły prawem swej wspólnoty tradycje prawa rzymskiego i tradycję chrześcijańską. Europa Środkowa upomina się dziś o swe historyczne, kulturowe korzenie, swoiste wiano, którego wielką częścią jest dziedzictwo św. Wojciecha.

*Roman Urbańczyk
Prezydent Zabrza*